

अध्याय १२ वा

५.

①

आध्याबारावा ॥१२॥

॥ श्री ॥

॥ रामबाबाक आध्या ॥१२॥

(२)

श्रीजन्म देवर्षिपुत्रः॥ संतमं उक्ती वैसतिशोर॥ बृहस्पति हैसेचतुर॥ आतां
 साहित्य सुमतां वेदहार॥ गुंफोति गकां घालुंशवे॥ आनर्घ्यशिवरत्नं प्रका
 रावंत॥ त्यावेग्राहि वपंति चतुर॥ विशेषरघुनाथप्रतापनिरंतर॥ प्रेमभरं
 उलुसि॥ मतिमंदश्रोता वैसतं श्रवणी॥ तरी प्रथम सजाये वितळोनि॥ जे
 संभस्मासाजी ने उनि॥ व्यर्थ आवडाने चालीजे॥ मत्तपरीक्षा वरीति चतु
 र॥ तेथें गंभीर वीटें साचार॥ गायन ऐवति सज्जाननर॥ परी वधीर तेणों वी
 टति॥ व्रतप्रसू वाससे विति प्रमर॥ परी ते सुखन जाणे दर्दुर॥ हंस येती
 मुक्त आहार॥ परी ते वक्रासी प्राप्ती येनाहि॥ दुग्ध दुहोनि नेति इतर॥ गो
 वीउतेथें आहोमात्र॥ परी त्यास प्राप्त सुधीर॥ नेणे क्षीर मतिमंदतो॥ वी
 वसंत काळी कोकिळ॥ पंचमस्वर जाळ विरसाळ॥ कागवसंतिं सवळ॥

28

परिणासीरसहीनकळे॥ बळें वागगर्जनां वरीतां गगनीं॥ मयोरनाच
तिपुळें पसरुनि॥ परीते वळा शर्य भानि॥ नेणी जे जैसी सर्वथा॥ चवको
रचंद्रास्यतसेविति॥ परीते वळा कुंकटनेगति॥ ह्मणौ निश्रोता मंदमति॥
सहसाहि न भ्रयाव॥ श्रोता भटलीयांच बुर॥ गंधरससजे आवार॥
जें वीरसंघटतां थोर॥ पण चक्रीरणा भोरवजैसा॥ ५॥ आसो ये काद शो
ध्यायाचे अंति॥ चित्रकुरीं महिलारुपाति॥ सुदर्शनगंधर्वनी श्रीति॥ वाग
स्त्यें उदरीला॥ ११॥ उपरी सींदू वला रणो आतां॥ श्रोता परीसा विमागील
कशा॥ दळभारें सीभरथ तलता॥ चित्रकुरास सीप आला॥ १२॥ तवंतो भुध
र आवतार॥ चित्रकुरा खालें सौमित्र॥ प्रबें वें चीत तो दळभार॥ गजरें ये
तां देखील॥ १३॥ जोळखील आपुला ध्वज संवैत॥ आले कळलेशत्रु घन

३

रथ॥ ह्मणे कै कै इने पाठविलीय थार्य॥ वनीर घुनाथ वधावया॥ १४॥ हे सु
 ध्यासी आले येथ॥ हे जरीर घुपति सक संश्रत॥ तरी हे ही गोष्ट अनुचीत
 ॥ पुढा अद्भुत वरीन सी॥ १५॥ सा शारा म गे कलावनि॥ हे दळ भार आले सी इ
 वरुनि॥ तरी जैसा वोनवाला गलावनि॥ तैसे जाळीत सैन्य हे॥ १६॥ रावि व्या
 कीर्ण वरी देखा॥ कै स्या चढतिल पोथी ठेका॥ कल्यांत किमु मशका॥ कै
 सी गीळ वेलने पावे॥ १७॥ चढोनि प्रक्यागी वेसीरीं॥ पतंग जैसा नट स
 वरी॥ उर्णनाभी व्यातंतु वाभी तरी॥ वारण कै स बांधवे॥ १८॥ उर्ण पात्रां करु
 न॥ कै सा बांधवेल पंच्या नन॥ दिजे द्रासी आळी काधरुण॥ कै सी नेडल पें
 आकाशा॥ १९॥ दीपाचें तेज देखोन॥ कै सा आहळेल वंड कीर्ण॥ तैसा सी विर
 ल सुमण॥ कै से जीवोन ये शपावति॥ २०॥ भार हे सुनिं समिप॥ क्षण न लगतां

3A

चटविले व्याप ॥ बाण सोडित आमुप ॥ संखेर ही त ते काळी ॥ २१ ॥ वाटेस
ग उगडित व्याघ्र ॥ शोवति जेसे अजवे भार ॥ तैसा सो बाप देस मम ॥ भया
तुल जाहले ॥ २२ ॥ त्या बाणाचे वंश वावणी निवारण ॥ वीर सरमावलगावुघ्न
दोघांचे समान संधान ॥ ज्यो बाण तोडित ॥ २३ ॥ येक चंद्र येक मित्र ॥ रमां वरु प्रा
णी उपांवर ॥ की येक येक येक सांसार ॥ युवा लाणी मी सळले ॥ २४ ॥ येक सलुद्र ये
क निराळ ॥ येक दावांती येक उदाल ॥ की गदम्वरू आति निर्मळ ॥ विष्णु प्रा
ण्यो मी उति ॥ २५ ॥ येक बासुणी ये ॥ येक वशिष्ठ येक विश्वामित्र ॥ तैसा
तुल आणी सोडित्र ॥ बाण सोडित परस्पर ॥ २६ ॥ येक येका वरी सोडिति वा
ण ॥ ते वरु व्यावर उडविति संपुर्ण ॥ तेणें बाणें मंड फजाला सधन ॥ वंड
कीर्ण नरिसे ॥ २७ ॥ राप्रनाम विद्यांकित ॥ बाण सुटति स तेज मंडित ॥ रघु

(५)

नाथनामंगर्जति॥ सुसाटवीयेताति॥ वाटेवोउवलप्रबयेकाठ॥ सक
 ठवनवरांसुटलापठ॥ ऋषेश्वरपठतिसप्रठ॥ कडेवेघतिपर्वतावे॥
 २॥ संजोनिगुं प्रातपावरण॥ पठतिआमुलेखीवद्येउन॥ येवधांवती
 धापादाटुन॥ सुठीयेउनपठताति॥ येवद्वणतिराससदठ॥ आले
 रामावरीतुंबठ॥ येठोमखरसुणीराससप्रठ॥ वीसक्रोटिनिवरीछे॥
 ३॥ तेवैरसमोनिअंतरां॥ समटेआलेराघवावरी॥ आतांसौमीत्रध्वीवें
 वीउरी॥ आनर्थविधारीवोउवला॥ आसोऋषेश्वरसप्रल॥ आलेजे
 थेंरघुनाथ॥ गोष्टीसांगतांबोवठिठत॥ संव्रेतदावितियेवूकरें॥ येव
 रुदनब्रह्मणीप्रोडितिहाका॥ वेगिंपठतिऋषिनाथका॥ आतांगुटवीध्वी
 लयविंकां॥ इधुनाथकाउठवेगिं॥ नभरेजोआर्धनीमीष्य॥ तोश्रीगामेंव

३

५४
टाविलें धनुष्य॥ जैसा आवतां वंडं॥ मुंदे बाहिर तैसा आला॥ १५॥ ऋषि
सहजें आयो ध्यानाथ॥ तुम्ही मानिं नव्हा वें उश्चीत॥ काढहि वीश्रु वरुं आ
ली पांय शर्थ॥ रवं उवि रवं उवरी न लागी॥ १६॥ पडला आकाशा सी देड न
धीर॥ रसातळा उर्वि जातां वरी न स्तिर॥ तुम्ही सप्त बैसे साधर न धीर॥
ब्रह्म वर्ण करीत पै १॥ अथवा करावें आध्यायन॥ यास सी मांस व्रसं सव्य
ज्ञान॥ पातां जळी अथवा व्यावृण॥ या यव वी व्रग जी॥ १७॥ आसो पाठी
सी घालुनि ब्राह्मण॥ पुढें बाविले पुनं देन॥ तों ध्वज चीन्ह कोळ विलें
पुर्ण॥ रात्रु घेवा पारा वी ससे॥ १८॥ असुले भेटी करा यों उक्तीत॥ सहरी
तजाला भरथ॥ लक्ष्मणां पासि सीतानाथ॥ सदान लया तां पातला॥ १९॥
महात्म्ये सौ मित्रासी॥ वारे भरथ आला भेटी सी॥ तुंकी मर्य यासी युधावरी

(५)

सी॥ पाहे मानसिं वी वासनि॥ ७१॥ ऐसें जो लतां गाजीवनेत्र॥ परी विर श्रीये
 ने वेष्टी लासौ मित्र॥ परी सोरितां न राहेशर॥ मगर धु विर काये वरी॥ ७२॥ हा
 तिवंधनु छ्यही गोनि॥ श्रीगमे घेतले ते सुणी॥ सौ मित्र लुगला दट करणी॥
 हां स्पवदन करी निशां॥ ७३॥ श्रीगम वासे तां पूर्णी पाळ॥ आवघें वितळे बाण
 जाळ॥ जैसें निज ज्ञान ठावत सकळ॥ माया पडळ ते विविरे॥ ७४॥ भरथा
 सहित आयो ध्ये ने जन॥ सर्वे वि लो र लो र धुनंदत॥ जैसी निज संपतां
 वंड किणी॥ उदया न्वळिं विराजे॥ ७५॥ तो भरथा सिन धर वेधीर॥ प्रेमें धां वं
 घेत लि सत्वरा॥ वाटे सी साष्टांग नमस्कार॥ वारं वार घालीत॥ ७६॥ व्रीं बुहुं
 तारि वस माता गेली॥ तों वाळुं ममी पदे खीली॥ व्रीं गाये वरि दुनि परत
 ली॥ वळें प्राटो पीलीं धां वोनियां॥ ७७॥ व्रीं श्री राखी दे खोणीं खरीत॥ धां वंघे

SA

तसुधाक्रांत॥ क्रीपांशुनि विउलुयादेवत॥ जेविंधांवतउल्लाकांनी॥ ४८॥
॥ क्रीसकृददेवोनिदिव्यदम॥ सेपावेजैसाविहंगम॥ भरषेधांवोनि तैसा
गम॥ वरणसरोजीस्यशीला॥ ४९॥ जेसंलोभीयावेजीवणधन॥ तैसेभ
रषेधरीलेदृढवरण॥ नयनोदकेकरन॥ केलेसाळणगमपायं॥ ५०॥ म
गउचलोनिपांदोहिंकरे॥ बंधुसीदइंधरीलेआदरे॥ जैसाजयंतपु
त्रसहस्रनेत्रे॥ प्रीतिकरणीआळंगीला॥ ५१॥ क्रीशीरसागरींलहरीयाउ
ठति॥ जैस्यायेकांतयेकमिसक॥ क्रीदेदांतशास्त्रीव्याश्रति॥ ऐक्यायेति
परस्परं॥ ५२॥ ऐसाआळंगीलाभरषे॥ तोंरात्रुघ्नलोयं गयोंचालित॥ परम
प्रीतिरघुनाथ॥ आळंगीततयाते॥ ५३॥ सकळजायेधेवेब्राह्मण॥ रामासी
जेठतिप्रीतिकरुन॥ सर्वदळभारप्रजाजन॥ क्रीतिनमनरामासी॥ ५४॥ लसु

6

मण भरशत्रुघ्न ॥ परस्परं देति क्षेम आर्त्तं गीत ॥ मग सुमंत प्रधान ये उन
 ॥ रामचरणवंदीले ॥ ६५ ॥ मग सुमंत ह्मणे राम राय ॥ पै लवशिष्ट प्राणी प्रा
 लियामाया ॥ तव या दशरथ कुल वरी ॥ धीरन धर वेते काळी ॥ ६६ ॥ सामो
 रावाली लार घुनंदन ॥ गोवते आपार आयो ध्याजन ॥ जैसा कां वेहो ना
 रायण ॥ आने कश्च तिवेष्टीला ॥ ये उनिशं वशिष्टा जवळी ॥ रामें गुरुचर
 णवंदिले भाळी ॥ जैसा मद नंदनाचे वरण कमळी ॥ स्वंद ठेविमस्तक ॥
 तों कौशल्या सुमित्रा माता ॥ त्यांची वदने जवळी देखतां ॥ धांवो नये तां गम सु
 मित्रा सुता ॥ उतरति खालु माहो घी जनिं ॥ ६७ ॥ कौशल्याचे वरणी मस्तक ॥
 ठेवो निबोले रघुनायक ॥ ह्मणे सुखी किंम मजनक ॥ श्रीदशरथ दयाळी ॥
 ६८ ॥ तों जाला ये वृन्वीकोल हा ॥ रुदन करीति जनसकळ ॥ सुमित्रा कौशल्या

6A

सीडः खत्रुलोठ ॥ नार्हि पार तयाते ॥ ६१ ॥ वशिष्ट मूढो रे रघु नाथा ॥ लुम्बा
विशेगनसाहवे सर्वथा ॥ राम राम स्मर वाक्री तां ॥ मोक्ष पंथा प्रतिगेला ॥ ६२ ॥
ऐसे वचन ऐक तां क्रांति ॥ करुणां सागर मोक्ष सति ॥ वीमकां बुधागनयति
॥ ते सती धात्री लम्बा ॥ ६३ ॥ सुंदर सुंदरी वीर का पथे रा ॥ पीतिया लागी रघु
वीर क्री आपार ॥ हृणेषु पयसा न्यासा गार ॥ श्रीक्षार शवीर जो ॥ ६४ ॥ सा
व्यायुध्या वीर व ॥ पाहति मान विंडा दिदेव ॥ दक्ष पर्व शुक्रादि सर्व ॥ हे
य युधी जी विले ॥ ६५ ॥ श्रोते मया तिन वल्लभ ॥ पुराण पुरुष रघु नाथ ॥
तो शोका कर्ण विं पडला हे मात ॥ आसं मत दिमत से ॥ ६६ ॥ जो तग द्वंद्व रघु
विराम ॥ तो विश्व विजय कां वि तद म ॥ तो शोका कुकीत पर ज्ञान ॥ पी
तीया लागी कां जाला ॥ ६७ ॥ वीर ब्रह्म वे विं जाला सागरा ॥ उल्लास व्यापीली

रोहिणीवरा॥ नागपुषित मृडा निवरा॥ सर्व बाधा व्रेविं जाली॥ ६८॥ की
 तासणीदरी त्रेव्यापील॥ कल्पदृशु व्रेविं निर्रक्त जाला॥ प्रकृ पारती
 वेगे नयं॥ अंधत्व व्रेविं पातले॥ ६९॥ वक्रादे प्रत्योत्तर॥ श्रोते ऐ क्राजीसा
 दर॥ पुर्ण ब्रह्मानंद रघुवि॥ मानवला विप्रवतरला॥ ७०॥ जगद्गुरु जे
 देवाधीदेवो॥ दाविमाये वेलादवा॥ आवतार कारणां की ठेवो॥ लोकीक
 जावो दाविल॥ ७१॥ नट जे धरि वेश॥ श्रीसंपादणी क्री विशेष॥ गालाती
 जगदत्मां प्रादिपुरुष॥ दाविमा देश संबंधी॥ ७२॥ ऐसी उद्यत शिख
 रत्नमांदुस॥ गुणग्राही वश्रोते पावले संतोष॥ निमंदेह निःशेष॥ जे की
 तमनाशु सुयोदि॥ ७३॥ कीवै गग्यं निरसे काम॥ कीजानी वितळे जे की
 भ्रम॥ जैसा निधानांतु निपरम॥ दारुण सर्व निघाला॥ ७४॥ क्रीतां संश

७९

राधावेनीक्रीन॥ मागे राहीले अनुसंधान॥ तीये गोष्टीसुखण॥ सर्व
थाही न ठेवावे॥ ७५॥ ग्रामा माजी लागला हारण॥ तो वृष्टायालागेवेळ
॥ क्रीं आना ध्यामाजी रसाळ॥ वेदाभायन साहीले॥ ७६॥ बोरवाट बुकवाव
यापुर्ण॥ आधी वृत्तागलाये वृदिना॥ तरी तो गोष्टी न सुखण॥ कुरास ज्ञान न
ठेविते॥ ७७॥ रात्री माजी सत्त्व मोगा हति॥ परी सुर्य उगवतां सवेंची वारुति
॥ उठाये सीपांशी वृक्षे सति॥ सवेंची जगति निजसांगे॥ ७८॥ समुद्रावे नरतेचो
हटे॥ सवेंची सा गुते विरोध दो॥ कीं वपळ तुरंग वयेटे॥ विमांवांचे उनि
मागुनि॥ ७९॥ ते विंपरी सा पुढील वृक्षार्थ॥ आठ बोनि पीता दशरथ॥ शोका
कुळीत जनक ज्यामात॥ क्षणये कजा हाल॥ ८०॥ भगवक्षिष्ट ह्मणेश्री रामां॥
प्रयागा प्रतिजा उनि गुण ग्रामा॥ उत्तर त्रिमा कूरुनि निजधामां॥ दशर

(४)

आसि बोळ विजे ॥ १ ॥ कीर्तेव प्रहृत तव विबोलाता ॥ जे पतनिं पउलाद शर
थ ॥ परी हे गोष्टी आसंमत ॥ बोलातां अनर्थ वाधेसी ॥ २ ॥ ज्याचे नाम घेतां अ
वधि ॥ जीव उदर लेलें सकोटि ॥ तो आमुला पीता पतनिं पाडि ॥ काळ थंड
उनां ॥ ३ ॥ आसो प्रयागा प्रसिधे उना ॥ उत्तर क्रीया सर्व साकून ॥ पीत्य प्रती
निज परिं स्लायुन ॥ आले परते नवीन कुरा ॥ ४ ॥ सकळ ऋषि आणी आ
योध्या जन ॥ बैसेले श्री रामासि देव ॥ मग भरथं घालोनि लोरांगण ॥ कर
जोडुनि उभावा कला ॥ ५ ॥ सवा जय जया जी पुराण पुरुषोत्तमां ॥ माया
वक्र वाळ कापर ब्रह्मां ॥ विरंची जनका सुख विश्रामां ॥ मंगळ धामां रघु रा
णां ॥ ६ ॥ हे राम करुणां समुद्रा ॥ हेर विकुळीळ कागध वेंद्रा ॥ सर्व निंद सद्
नां राम वेंद्रा ॥ प्रतापरुद्रा जग हुरु ॥ ७ ॥ हे राम रावणाद परहारणां ॥ हे राम

७

भवहृदये मोचनां॥ हेरामआहिल्योद्वारणां॥ मखरशृणांशीताधवा॥
 १८॥ हेरामकौशल्यागर्भरत्नां॥ हेराममायाआवारश्रममोचकानानां॥
 हेरामजगद्गुणानां॥ माणपुण्यांजगद्गुणां॥ १९॥ दानवकाननवैश्यान्नरा॥ म
 महदशर्विंदभ्रमरा॥ आज्ञातिसीरीरुद्रदिवक्त्रा॥ समरधीरागधवे
 २०॥ हेरामभक्तचातकजलधरा॥ प्रेमलवकोरवेधकचंद्रा॥ कीआव
 र्धणायउतांजलधरा॥ चतुर्वालागंधावेकां॥ २१॥ कीचीताक्रांतासीवी
 तामणी॥ सांयउयुर्वभागेंदुराणी॥ कीदरीत्रिशान्वेआंगणी॥ कल्पवृक्ष
 उगवला॥ २२॥ उपवासिमरतांचकोर॥ त्याच्याधांवण्यांधांवेचंद्रा॥ संसा
 राजउद्वेष्टगेंद्रा॥ आनंगमोहतांआनंगा॥ २३॥ कीपतिव्रतेसीशण
 नाथभेटला॥ कीसुधीतापुटेंशीराब्धीआला॥ कीसाधकसीनिधजोउ

(१)

ला॥ आनंद जाला तैसा आहं॥ ९४॥ हंसे देविला मान सगे वर॥ की प्रेम
 कपेट लाउ मां वर॥ की संवली इव आचार॥ दुर्बल ब्राह्मणां सिद्धिले॥
 ९५॥ तैसा आनंद जाला मानसि॥ आतां सत्वर वला आयो ध्येसी॥ सां भावा
 वें वंधु आहं॥ श्री दत्तारथा वेनित्यां॥ ९६॥ आपुलें राज्य सां भावां॥
 गो ब्राह्मणां सिद्धि पावले॥ अमर मनोदय पुरवावे॥ आतां परतावे
 सत्वर॥ ९७॥ जननिं आयु वीर सच बुर॥ सत्त देत होति राज्य भार॥ जै
 सें ले दोनियां सीर॥ पुढगी यां सिद्धि जावां धीली॥ ९८॥ पुज्य मूर्ति सांडुन॥ जै से
 पुरवावे धी चरण॥ राज्य कुमर वर सांडुन॥ नवरी दिधली अजार सका॥
 ९९॥ पातो नि देवा ये शी वर॥ घात ला जो वता आचार॥ नाग वो नि यात्रा स
 मग्र॥ अन्न उर घातले॥ १००॥ पूजा सटा को निरसाळ॥ प्रीति नें घेतले वृन वफ

॥ मुक्तसांठोनि तेजाळ ॥ गुंज जैसि घेतली ॥ १ ॥ गार घेउन राक्षि जाहेग ॥
 अंधः कार घेउनी लखी जे दिन करा ॥ पाव भीर काउनि सत्करा ॥ कां वळें
 रक्षीला ॥ २ ॥ परी सत्या गुन घेतला खडा ॥ पंडित देवोनि घेतला वेष्टा ॥ वी
 तामणी गो प्रयोगा निरोक्ष ॥ पलां उघेतला वळें वी ॥ ३ ॥ अमर तरा कोनी
 घेतलें कांजी ॥ ब्रह्मदक्ष तोडुनि लखी ली भासरी ॥ कामधेनुं दवडुनि सह
 जी ॥ अजापुत्री आदरें ॥ ४ ॥ निज सुख राकोनि घेतलें दुःख ॥ ब्रह्मरी राको
 नि घेतली भाव ॥ सोनें राकुनि सुखे वासन जैस घेतलें ॥ ५ ॥ सांडुनि पांगर येकें
 ॥ आदरें रक्षीली अर्द्धि फळें ॥ ज्ञान सांठोनि घेतलें ॥ अज्ञान तवळें वी ॥ ६ ॥ ते
 संत्रै कैडुनें वळें साचार ॥ वनांदवडोनि जगदो हार ॥ मज घाव पासाज्य भार
 ॥ सीद जाली साक्षें ॥ ७ ॥ सर्व आपराध करुणी क्षमां ॥ आयो ध्येसी चलावें

(१०)

श्रीरामां॥ याउपरी जगदासां॥ काये बोलिले तें ऐका॥८॥ सुर्यमार्ग तुळेक
 रीतां भ्रमण॥ नेत्री आंधत्व पावे अन्त॥ मन्ना काप्वी श उ कलाणेन॥ जरी मे
 रुवें पडेल॥९॥ पाषाण प्रहरा मुण॥ जरी वाघो पडेल मोडुन॥ कीवीपी
 लीका शोधुन सीधु जीवण॥ कीजु सीधुं उ न मन्ना कधी॥१०॥ अउ भडित अ
 ग्नी जाळ॥ वरु रतु शरें हें ये शीतळ॥ हीं होइल सर्व काळ॥ परी वचनं
 सी वळ न दे माझ्या॥११॥ ये कवाण ये वचन॥ ये कपालिं दृति पुण॥ चौदाव
 रुषें भरलां विण॥ कदापी आगमन घेनां॥१२॥ ऐसे निश्चय वचन॥
 बोलता जाला रघु नंदन॥ आहळे आगतीनं॥ सुमन जैसें कां॥१३॥ मग भर
 शे वेत विला ज्यात वेद॥ प्राण द्या वया जाला सिद्ध॥ ह्यो हा देह कुरी न द
 ग्ध॥ राम वियोग न सोसवे॥१४॥ मग माहा गजवा जिऊ मुनी॥ भर आसी

108

येकांतिनेउनि॥मुठकावाश्चआवश्चकानि॥नविष्यार्थसांजीतला॥१५॥ते
हेवृतांवैवैसुत॥उगावराहीलानिवांत॥मगउठोनिजनव्रज्यामात॥ह
दइंधरीभरशाते॥१६॥आपुल्याहतेकरुण॥उसीलेभरथाध्वेनयन॥क
रेंकुरवालीलेवदना॥समाधानकरीतसे॥१७॥देवबंदीचेमोउउन॥चौ
दावरुषांयेतोंपरतोना॥मगवरदहमाउचलुन॥भाकरिधळीभरशाते
॥१८॥चौदावरुषेचौदादिवसएण॥पंधरादेदिवसीयथार्थजाणा॥मा
ध्यानांयेइलुचंउकिणी॥भेटेनरेउनउजलाणि॥१९॥भरथहूणेनेमटक
तां॥मगदेहत्यागीनत्त्वता॥राभचरणीहेविजामाया॥प्रेमआवस्तुआ
धीक॥२०॥भरथमागुताउठोन॥विजोकिश्रीगमाचेंवदना॥आमळदळभाजी
वंनयन॥तैसाचहदइंरेखीला॥२१॥भरथबोलेसद्गदवचण॥मोआयोधे

(11)

सीन जायं परतो न॥ सकृच्छ्रोगमंगलस्तान॥ त्यजोनि जाइन नंदी ग्रा
 मां॥ २२॥ आवध्यस्य गोरघुनायक॥ मणी मये पादुका सुरेख॥ भरशा सी
 दीध आशो ब्रह्मरक्॥ यैरं मस्त किंदी मो॥ २३॥ वीव मस्त किं विराजे बंद॥
 तैस्या सीरीं पादुका सुंदर॥ शो ब्रह्मरत्ना समग्र॥ सीतल शरीर जाहाले
 ॥ २४॥ जैसे वंती स्मरतां नाथ स्मरणा॥ सीतल जाला आयणां रिमणा॥ तैसा
 च प्रेमळ भरष जाणा॥ अंतरीं पुनीया ला॥ २५॥ शत्रु द्वास ह्मणोरघु ना
 थ॥ तुं प्राणी प्रधान सुमंत॥ भाज्य भार चाल वाका समस्त॥ यथान्माये वर
 णी॥ २६॥ सदास्त वासंत जन॥ ये शें किंद दठे विजे मन॥ वेदमर्षा दानुलंघा
 विपुर्ण प्राणांत ही जाति शां॥ २७॥ वरदा रा प्राणी परधन॥ ये शें कशन ठे वि
 जेमन॥ उर त्या गावे दुर्जन॥ त्यांचें अवलोकन न करावें॥ २८॥ साधु संत गौ

118

ब्राह्मण॥ यावेसदा करावेणळण॥ सकळ दृष्टांसदवडुन॥ स्वधर्मपुर्ण
राखावा॥ १०॥ जरीतुं शकाळ पातळावहंत॥ परी धैर्यनसांडावेयथार्थ॥
गुरुभजनं पुण्यपंथ॥ न सोडावा सर्वथा॥ ११॥ कथाकीर्तनपुराणश्रवण
॥ काळकर्मवायेणं करण॥ आपुलावर्णप्रमधर्मपुर्ण॥ सर्वथाहिनसांडा
वा॥ १२॥ संतांनवान करावा मान भंग॥ हरीभजनं श्रीजवावं आंग॥ सांडुनि
सकळकुमारी॥ सन्मार्गे वीवसावे॥ १३॥ ऋषि वे आसीवा दद्यावे॥ वर्मको
न्हावे नबोलावे॥ वीर्य आयेवे जाणवे॥ आत्मरूपनिधारे॥ १४॥ सत्संगध
रावा आधी॥ नाय कावे उर्जनां वीरुदि॥ कामक्रोधादिद्ववादी॥ दमवावेनि
जयराक्रमे॥ १५॥ मींजालो सज्ञान॥ न धरावा हा आभीमान॥ वीनोदं हिंयैहे
ळण॥ न करावे सहसाहि॥ १६॥ शमदमादी साधनें॥ दुरन करावे साधकाने॥

(१२)

जनजातिजे आउवाटे नें। ह्यां सिमार्ग राविजे ॥ ८ ॥ शोकमोहावे-व्ये
 देपुर्ण। आं गिं आदळति येउन। वीवेककोउण पुढें करुन॥ ज्ञानशस्त्र
 योजावें ॥ ९ ॥ कामक्रोधमदमठर ॥ हेग्रहावेयेउंनद्यावेतधर ॥ आयुष्य
 क्षणीक जाणोनि साचार ॥ सागसारवि वारवें ॥ १० ॥ क्षणीक जाणोनि सा
 चार ॥ सोडाविषयावरील आदर ॥ सदुस्वचरनि सादर ॥ वीतिमदोठेवि
 जे ॥ ११ ॥ दैवें आलें भाग्यशोर ॥ पावामन न धरावा प्रनुमात्र ॥ येकदां चगले
 समग्र ॥ व्रतधीरनसांडावा ॥ १२ ॥ व्रमळपत्राक्षहृदयानिधान ॥ वर्धति स्वाति
 जळपुर्ण ॥ तेसुमंतशत्रुग्र ॥ वर्णसुक्ती व्रंतसांटाविले ॥ १३ ॥ वाद्वाप्त तवर्षरा
 मचंद्र ॥ निवाले भरथकृण्विकोर ॥ कीरापवचनिं शीरसागर ॥ उपम
 न्यसाचार भरथतेशं ॥ १४ ॥ सूर्यउगवतां निरसेतमजाळ ॥ तैमंगमवव

(128)

नहदये वोखाळ ॥ मग भरश परतो निताळाळ ॥ नंदी ग्रामिं गही ला ॥ ७५ ॥
करो निमा ते वे संसाधान ॥ सकळ ब्राह्मण प्रजाजन ॥ सुमंत आणी शत्रुघ्न
॥ गेले परतो न आयो ध्येसी ॥ ७६ ॥ श्रीगमपाडु कासी हसनिं ॥ शत्रुघ्न की ७
त्रयसणी ॥ मग राज्य बाल विप्र नूदिनि ॥ नरस्मरणी सावध ॥ ७७ ॥ सयासण
येत नंदी ग्रामासी ॥ माणुता जाये आयो ध्येसी ॥ सकळ पृथ्वी वीया राज्यासी ॥
धाक भरश आणी शत्रुघ्न ॥ ७८ ॥ गति संवसरीं करभार ॥ आसो नंदी
ग्रामिं भरश विर ॥ भुयाळ देति वरभार समग्र ॥ निर्विकार बैसला ॥ ७९ ॥ नं
दीग्रामां जवळी आरण्यांत ॥ यण कुटी वसण गहे भरश ॥ श्रीगमपाडु का
विराजता ॥ रात्र दिवस मस्त किं ॥ ८० ॥ जे आवड ते श्रीगमप्रक्त ॥ तेही भरशा
हे से विरक्त ॥ कष्ट कामिणीं ग्रह सुत ॥ याग करो नि बैसले ॥ ८१ ॥ चट दुष्ट ज

(13)

रावकुनि॥ मद्रुमंगल भोग यजुनी॥ वल्लभं वेष्टु ननु वासनि॥ वैसले
 ध्यानीशमाये॥ ६०॥ नक्षेत्रांत जैसा वंद्र॥ तैसामध्ये भरथसा चार॥ रात्र
 दिवस राम की॥ भरथसांगे सप्रसन्न॥ ६१॥ की वंशानसो वरी॥ वैसतिरा
 जहंसा व्याहमी॥ भरथा भो वते सा चयती॥ वष्टोनिशां वैसले॥ ६२॥ श्रीधर
 द्वापाति श्रोति यां समस्त॥ वीत दावें पहेली पाफो कार्या॥ रघुनाथ की
 त्रकुटींत आसतां॥ द्राये कथा वरी॥ ६३॥ त्रवी-वीश्वरत्न मांडुस॥ उघ
 णितां पंडित पावति संतोष॥ इतर कुमारी मती मंदास॥ सत्यपरीक्षा न क
 ठेहे॥ ६४॥ आसो श्री त्रकुटी तरघुनाथ आपण॥ मीठुनि बहिर्मुख ब्राह्म
 ण॥ द्वापाति रामा तुं जाये ये पुन॥ आम्हांसि विप्र तु शेणी॥ ६५॥ तु श्री लीप
 रम सुंदर॥ याचण जपति आसुर॥ वाल्मिकि भाष्य सा चार॥ हे सें श्री आ

सेजापापा॥ वनीहुनवाता आलीसाचार॥ त्रीशिरादुषणआणीख
 य॥ दळभारयेथेंयेणार॥ तुजकरीतांरघुविरा॥ ६७॥ सुगौनिविद्रंयेतितु
 पासिं॥ येथुनजायेतुंनिअयेसी॥ नाहिंतरीआश्रमांसी॥ सागुणीजाउंनी
 धरिं॥ ६८॥ श्रीरामहणेब्राह्मणांलागुणी॥ तुम्हीनीश्रीतआसावेअंतः
 करणी॥ श्रीब्रह्महिफोडिनसमरंगणी॥ राक्षसातेकोणगणीयेथें॥ ६९॥ प
 रमअविश्वासिब्राह्मण॥ ह्यापातियेथेंयेतिसरुण॥ हाआयुलीस्त्रीग
 खेत्तुपुण॥ श्रीआम्हांलागीरसी॥ ७०॥ हास्यांसिनपुरेसमरंगणी॥ व्या
 हीकांईजातिसरोनि॥ याव्याबोलावाविश्वासधरणी॥ कदायेथेंनगाह
 वें॥ ७१॥ मगसकळीविंवरुनियेकविचार॥ रात्रीचउठेनिसमग्र॥ कुटुंबे
 येउतिसत्व॥ गेलेविप्रपढोनियां॥ ७२॥ उपरीप्रायःकाळीउठोन॥ श्री

१५

रामपद्मेष्टु विजन ॥ तवं ते मारुतं वने लेपको न ॥ मा जीव न यन काये कुरी ॥
 ६॥ ये कवाजि कउर लपुर्ण ॥ जो महराज तणे धन ॥ भुत भविष्य वर्तमान
 ॥ त्रीका न ज्ञान जयासि ॥ ध्यावायु संगे उड्डुण ॥ परी आप्वळ न सो डिस्त्रा
 न ॥ कीरणामंडल सांडुन ॥ मध्यपुर तैसा पळेनां ॥ ६॥ तैसा वळि कप्रवत
 र लज्जा ॥ तेणें आंधी वळें राभायण ॥ इतर बहिर्मुख ब्रह्मण ॥ राम नी
 धान नोळखति ॥ ६६ ॥ प्रस्थान येतां सुविरा ॥ आप्वारति तु काअनाचार
 कर्प ते भ्रम थोर ॥ पीशा अंतर तोळी ॥ ७ ॥ तेणें ब्रले वेद पठण ॥ कूरत का
 मळ शास्त्र प्रमाण ॥ परी ते मद्य पीणाचें भाषण ॥ साध विंशरण नरी घतां ॥ ६८
 ॥ जे सीसु ग्धावति स लक्षणी ॥ परम सौंदर्य वातु र्यखाणी ॥ परी मन नाही प
 ति भजनि ॥ तरी सर्व ही ब्रथा गेले ॥ ६९ ॥ वरद्वी सचंदन देख ॥ परी नेणे तो

168

मुवासमुख॥ ३३॥ रसींद्रीरविजेदर्विपात्र॥ रसस्वादनेणेते॥ १७॥ हृषानक्री
तांसीतावर॥ कायेसम्यर्थतत्त्वविचर॥ पात्रेज्ञाननहेसाचार॥ जैसेंकी
रअनुवादति॥ १८॥ तेवांकेलेतिपाटण॥ होयेचौसष्टकठाप्रवीण॥ तेणें
केलेजेकिर्तन॥ तेजाणांगणपनगेरीयावे॥ १९॥ आसोरघुपतिससांडु
निविप्र॥ पळोतिगेलेसमग्र॥ रंगदंडरघुविरा॥ पात्रेस्वरूपनेणेनियां
॥ २०॥ आतंमाहोबहुंतभावण॥ श्रीरामयीत्रकुरीत्यागुण॥ वाल्मिकिकृपि
सनमुन॥ दंडकरण्यांचातिना॥ रामवीजयेग्रंथआखंड॥ येथेंसंप
लेआयोध्याकांड॥ आतांआरवपदांडप्रबंड॥ सुरसआसेबहुंतपुढें॥ २१॥
॥ रामविजयेग्रंथक्षीरसागर॥ दृष्टांतरलेनिघातिआपार॥ संतश्रोतेहोनि
र्जर॥ अंगीकरोतसर्वदा॥ २२॥ ब्रह्मानंदरवीकुळभुषणां॥ श्रीधरवरदा

(१५)

सीताजीवणां॥ पुढें आरव्यकां उरचतां॥ बोलावें आतां गेशुनी ॥११॥
 श्रीगणेशाय नमः॥ संमतवालि वृनाटकाधार॥ महापरीसोतपंरितव
 रुर॥ द्वादशोद्धायागोउहा ॥११॥ आधा ॥ ११॥ संयुक्तः ॥ ११॥ ११॥ ११॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com